

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 11.

November.

1912.

Danmark.

Efteraarsmøderne i Randers og Ferslev er nu ogsaa i det færdige. Det var vort Privilegium at have Br. Raft med paa disse to Steder. I Ugen mellem disse to Møder besøgte vi Aalborg, Sindal og Fredrikshavn, hvor saavel offentlige Møder som Møder for Søstende blev afholdt. Det var sikkert Søstende til stor Glæde og Opmuntring atter at have Br. Raft i deres Midte og høre ham aflægge sit frægtige Vidnesbyrd. I Randers var en Del fremmede mødt frem, særlig ved Aftenmøderne. Nogle af disse var gamle Tilhørere fra Br. Rafts Virksomhed der for nogle Aar siden. Menigheden var ret godt repræsenteret paa dette Sted.

I Ferslev havde vi det største af alle vore Efteraarsmøder. Alle Menigheder fra Bendsboel var repræsenteret. Paa Sabbaten havde vi en stor Forsamling. Der var ikke liden Interesse blandt Vennerne i Ferslev, særlig ved Aftenmøderne. Vi haaber, at mere maa kunne gøres for disse. Vi har ordnet det saaledes, at Br. Thuesen ogsaa vil holde nogle Møder der gennem Vinteren i Forbindelse med sit Arbejde i Menighedsstolen. Brødrene M. M. Olsen og E. C. Hansen var ogsaa til Stede i Ferslev og bidrog til, at Mødet blev vellykket. Alt i alt har Efteraarsmøderne bragt de tilstedeværende stor Velsignelse. Vi indsaa alle Nødvendigheden af at leve i Samfund med Gud.

Nu er den offentlige Virksomhed begyndt paa de forskellige Steder, hvor de kjære Medarbejdere skal arbejde gennem Vinteren. Bed for os alle, Søstende, Djævelen er vred, han vil gjøre en Kraftanstrengelse; men Krigen er Herrens, og han vil stride for os.

Vi beklager meget, at vi ingen har i Vinter, som kan besøge Menighederne. Vi vil i Vinter komme til at savne vor trofaste Br. M. M. Olsen, som har været til stor Hjælp og Opmuntring for Menighederne de sidste to Vintre. Det vil ikke være muligt gennem dette Kvartal at komme for at holde Kvartalsmøder med Menighederne; men gennem den nær forestaaende Bonneuge skal vi nok sende Hjælp ud til alle Menighederne. Derom vil nærmere Meddelelse fremkomme senere.

Naar nu Sommertravsheden er forbi baade i Byen og paa Landet, maatte vi da alle føle det som vor Pligt

at gjøre noget for vore Medmennesker. Lad os huske paa, at nu er Sædetiden, snart kommer Høsten. Maa Høstens Herre da sige til enhver af os: „Vel gjort!“ Gæds i Sandheden forbundne Broder
E. C. Jensen.

Tordenfjølbesgabe 8", Horsens.

Fra den danske Hede.

Herren var med og velsignede Ordet under vor Virksomhed i Tistrup sidste Aar, saa at der nu er en lille Skare, som glæder sig i det evige Haab og venter paa Frelsens Gjenkomst. Vor Arbejdsmaark i Vinter bliver Tarm og Stern, to lignende Landsbyer, dog en Del større.

Vi er nu her i Tarm. Det var med blandede Følelser, vi rejste ned til denne By. Tre Uger før Uressen hertil modtog vi fra vor Bært en Anmodning om at søge os en anden Lejlighed, og hvis vi ikke vilde dette, da var vi med det samme opsagt til Fraflytning Lite Vaj, da vor Kontrakt udløb. Vi søgte Gud i Bøn og blev enige om at ryste derned og tale med ham om Sagen. Vi blev modtaget med stort Forbehold; men da vi fastholdt, at vi ingen anden Lejlighed kunde faa og i oldt os til Kontrakten, blev Resultatet, at vi beholdt Lejligheden.

Da vi kom med vort Tøj, ventede vi samme højlige Modtagelse; men den blev en ganske anden. Gud havde vendt deres Hjerte, og de behandlede os, som om vi havde kjædet dem i mange Aar. Lejligheden var i den bedste Orden, Spise og Drikke fik vi, og de var meget behjælpelige. Provsten, Præsten og Doktoren havde været hos Bærten og foreholdt ham det farlige i at tage saadanne Mennesker ind. Det var Grunden til d. res. Optraeden. De nævnte tre Herrer hører alle til den Indre Mission.

Søndag Aften taler jeg i Tistrup, som jeg besøgte Sabbaten. Tirsdag og Torsdag Aften taler jeg i Tarm og Onsdag Aften i Stern. Vi har haft Bevis paa, at Herren endnu kan forandre Hjerterne, ligesom han forandrede Gaus. Bønnen er vort virksomste Vaaben, og derfor beder vi om vore kjære Søstendes Forbønner for disse Byer. Striden er Herrens! Maa Sandheden fejre her og vinde Indgang, og maa hans gode Aand virke kraftigt denne Vinter baade i Menigheden og for Sjæles Frelse.

Overs i Jesus forbundne

Sørensen, Tistrup.

Dødsanmeldelser.

Freilag den 27de September begravedes paa Frederiksborgs Kirkegaard Br. Niels Chr. Jensen. Han var død den 1ste Oktober 1857 og døde den 22de September 912 efter flere Aars Sygdom. Br. Jensen annammede en nærbærende Sandhed gennem Br. J. F. Hansens Arbejde i Aaret 1891. Han var til sin Død et trofast Medlem af Frederiksborgs Menighed. Efter at have annammet Sandheden arbejdede han i flere Aar for at bibræde samme blandt sine Medmennesker. Dernæst var han paa Frydenstrand som Fyrbøder i 10 Aar, indtil han maatte slutte sin Gjerning paa Grund af tiltagende Svaghed. De sidste fire Aar har han intet kunnet besidde. Da han endelig efter mange Aars taalmodig lidelse fik Lov til at sove ind, var det ogsaa i Troen paa sin Frelser, som han her i Livet elskede og vandrede ad. Ved Graven var mødt frem en pæn Forsamling Slægtninge, Venner og Søskende for at bevise vor lidende Broder den sidste Være. Undertegnede talte til forsamlingen. Søster Jensen og fire Børn, som alle er voksne, staar nu ene tilbage; men maatte de igjen brenes paa Opstandelsens Morgen! Maa Herren indvil da være deres Tilflugt og Trost!

C. C. Jensen.

Søndag den 1ste September begravedes paa Jerslev Kirkegaard, Vendskjævel, Søster Jverson Henriksen, Br. Jensens Jverson Henriksens Hustru. Hun var født i Hjerregaard, Spennum, den 24de August 1867, døde annemsteds den 24de August. Sidste Foraar maatte hun gennemgaa en Operation paa Brøderslev Engehus, og selv om hun til Lægenes store Forundring kom orholdsvis meget hurtigt over denne Krise og tilsyneladende var meget bedre, begyndte det efter et Par Maaneders Forløb at gaa hurtigt ned ad Bakke, indtil Døden orholdsvis pludselig rev hende bort fra hendes Kære.

Sammen med Br. Jverson annammede hun Sandheden gennem Brødrene John F. Hansens, L. Johnsons og R. Brorsons Virksomhed i Jerslev. Hun blev døbt i Aalborg den 1ste Juni 1890. Hun forenede sig da med Jerslev Menighed, hvorefter hun var et trofast Medlem indtil sin Død. Hun var i Sandhed en Moder i Israel. Enhver, som kom i Berøring med hende, elskede hende, og hendes stille, bestedne Opræben vandt hende mange Venner. En stor Forsamling af Slægt, Venner og Søskende fulgte vor Søster til hendes sidste Hvilested. Undertegnede talte til de forsamlede om Opstandelsens Haab og Livet i Gud. Br. Jverson og hele den kjære Familie føler tungt Tabet af en trofast Hustru og Moder. Maa han, som er al Trostens Gud, styrke deres Hjertes!

C. C. Jensen.

Vor gamle Broder Pablo Christiansen, der siden sin hjemkomst til Danmark har opholdt sig paa Skodsborg Babelanatorium, henfød stille og fredeligt i Troen paa sin Frelser Sabbaten den 31ste August, omtrent 77 Aar gammel. Sammen med sin Hustru, der som tidligere nævnt døde paa samme Sted den 28de December i Fjor, rejste Br. Christiansen i 1865 til Argentina i Sydamerika, hvor de opholdt sig, indtil de i August 1909 vendte tilbage til Danmark, som de i den lange Tid kun havde besøgt et Par Gange. De tog ved hjemkomsten fast Ophold paa Skodsborg Babelanatorium, hvor de saaledes begge forblev til deres Død. Br. Christiansen blev bekendt med Sandheden i Sydamerika, men vidste ikke, hvor der fandtes nogen, som hylkede den, hvorfor han sin Fierlighed til Herrens Ord og Sandheden rejste

helt hjem til Danmark for om muligt at finde nogen af samme dyrebare Tro, hvad der ogsaa til sidst lykkedes ham. Siden den Tid stattede vor Broder Sandhedens Sag kraftigt med sine Pengemidler. Det var altid hans største Glæde at kunne støtte Missionsarbejdet med de Midler, Gud havde givet ham. Blandt andet vilde han stor Interesse for de unge ved at hjælpe flere med Midler til at gaa i vor Missions-skole her. Han var til det sidste glad i Troen og i Haabet om det evige Liv, naar Jesus kommer. Br. Rait talte ved hans Vaare. Nu hviler vor gamle Broder efter endt Livsgjerning derude paa Søllerød Kirkegaard, indtil Vasunen lyder og de døde opstaar uforkrænkelige. Erik Arnesen.

Afrejst. Den 9de Oktober afrejste Søster Magda Skogsø til Palæstina for at optage Virksomhed der. Søster Skogsø, der er norsk, har i fire Aar opholdt sig her paa Skodsborg Sanatorium, hvor hun har gennemgaaet Sygeplejerskus, og det er i Egenkab af Sygeplejerske, hun nu er bleven annodet om at virke ved den Sundhedsanstalt, som vor Folk har oprettet der, og som staar under den kristne Missions Ledelse. Søster Skogsø har altid udviist Trofast og en kristelig Wandel i sit Arbejde her, og det var hendes største Dufte at kunne rejse ud for at virke i Herrens Sag. En dansk Søster, der ogsaa er uddannet Sygeplejerske herfra, rejser efter Opfordring snart til et andet fjern Land for at optage lignende Virksomhed. Det er glædeligt, at vi kan sende trofaste, paalidelige unge Arbejdere ud i den store Høstmark, hvor Trangen er saa stor. Lad dette anspore alle vore unge til at udvise den største Fliid og Trofast, hvor de nu er, saa vil Høstens Herre vide at fore enhver af dem til den Plads, hvor han vil have dem, enten det bliver hjemme eller ude. — Vore Læsere kan vente at høre fra disse to Søstre, naar de naar deres Rejser Maal.

Fra Kuba beretter Harold Robinson, en af vore Kolportører der: „Paa St. Jakobs Dag, der af Spanierne fejres som Helligdag, var næsten alle Kontorer lukket, og vi gik derfor hen til Jernbanestationen. Et Tog stod færdigt og skulde gaa i Løbet af saa Minutter. Br. Shidler gik hen til Maskinisten, fremviste sin Bog for ham og fik en Bestilling. Br. Sandborn fik Bestilling hos Inspektøren og Konduktøren, og jeg fik Fyrbøderens og to af hans Venner til at tegne sig. Toget skulde da gaa, og vi gik hjem, glade over at have modtaget Hjælp fra Herren.“

„Der bør udvises stor Forsigtighed ved Valg af Mænd til at bestemme ansvarfulde Stillingen som Lægere i Menighederne. Mine Brødre, foretag ikke et saadant Valg i Blinde, at ikke Guds Hjord skal sættes et Eksempel, der vil oplære den til at sonderride og fortære. De Mænd, der bærer Ansvar i Kristi Sag, bør være ydmyge Bønnens Mænd; de maa optræde som de, der i al deres Handlemaade med Brødrene er ledet af Guds Aand. De skal være et Eksempel paa Retfærdighed. De skal betragte det som en hellig Pligt at vaage over deres Navn og Rygte, som udfører Guds Bæret.“ — E. G. White i Review, den 14de November 1907.

En flink ung Pige (Sabbatsholder) kan til 1ste November eller senere faa Plads hos M. H. Albertsen, Taars Hæmmerværk, Taars, Danmark.

Norge.

Fra Vestnorge.

Min sidste Rapport skrev jeg fra Svolvær paa Rejse til Alesund med Familie. Alt gik godt med Undtagelse af, at vi denne Gang fik mere Skade paa Tøj end ved nogen tidligere Flytning. Paa Grund af Bolkamangel i Alesund maatte vi leje Hus en halv Times Vej udenfor Byen. Det var stærke Regnbyger, den Dag vi kom, og vort Tøj blev saa vaadt, at vi de første Nætter maatte laane Sengetøj.

Under Rejsen fik vi to Gange Anledning til at holde Møder. Det første Sted var paa Røst, en liden Øgruppe langt ude i Vestfjorden, som tæller ikke mindre end 700 græsbevolkede Der og Holme. Det næste Sted var Mufen paa Helgeland, hvor jeg talte i Bedehuset, og Kaptejnen og nogle af Passagererne overværede Mødet.

Siden Ankomsten hertil har jeg rejst omkring og besøgt alle Menigheder samt en Del af de spredte Sabahtsholdere. Paa nogle Steder blev Opholdet alt for kort. I alt blev 16 tillagt Menighederne, nemlig én i Stavanger, fem i Kristiansand og ti i Bergen. Paa Afler besøgte jeg Br. Thorp og fik Anledning til at tale i Missionshuset, hvilket jeg satte megen Pris paa og haaber at kunne benytte det igjen, naar jeg næste Gang rejser den Vej. I Lodshavn besøgte jeg en Søster, som har holdt Herrens Banner derude i over 22 Aar. Jeg forventer, at hun vil komme til Aarsmødet næste Sommer for at modtage Daab.

Vi har nu begyndt Virksomheden her og til Dato holdt syv Møder. Det lykkes ikke for os at faa det Lokale, vi helst vilde have haft; men vi fik dog en pæn liden Sal med 200 Siddepladser. Ved Flojdsre kan denne ubvides med en mindre Sal. Da det var bleven bekendt, at vi skulde begynde Virksomhed her, har Sandhedens Modstandere belæst sig paa at holde Møder hver Aften for at holde Folket borte fra vore Møder. Emner om den u dødelige Sjæl, Dommens Dag, Livens Tegn osv. fremholdes i de største Lokaler i Byen. Dette har nok bevirket, at nogle af vore Møder ikke har været saa godt besøgte, som vi skulde ønske, men vi har dog haft fuldt Hus til de fleste Møder.

I Sidste Søndag var Br. Bjaanaes ude paa en af nogle Mile herfra for at holde Møde i Ungdomslokalet. Dette havde vore Modstandere faaet Nys om, og et Sangkor og en Prædikant blev sendt derud for at tage Lokalet i Besiddelse; men da Br. Bjaanaes først havde faaet Løfte paa Huset, holdt han Møde der Søndag Formiddag for ca. 150 Tilhørere og om Eftermiddagen i Skolehuset paa et andet Sted. Deres Plan blev saaledes tildræst den Gang. Indremissionens dygtigste Prædikant er netop ankommen, formodentlig for at undsætte sine kæmpende Brødre; men vi frygter ikke, thi vor store Anfører har endnu aldrig laaet „Retret“, og den Dag vil snart komme, da de nu saa yndede ubibelle Teorier vil forsærde alle dem, der har holdt Folket i Livibened.

Min Adresse vil heretter blive: Kolvittbatten, Alesund. Ihusom i eders Værk Arbejdet og Arbejderne paa alle Steder! Eders i Kristus forbundne Brøder

Alesund, den 15de Oktober 1912.

D. J. Olsen.

Gaugfund i Ester.

Denne By med ca. 1000 Indbyggere er beliggende i et Dalsstrøg mellem Drammen og Kongsbjerg og er i meget naturfjænt Sted med flodklædte Lier og blaantet Aaser. Den sølvblanke Drammenselv, som løber gjer nem Dalen, er bekendt for sin store Lommerflobning og mange af Indbyggerne tjener her deres daglige Brød.

Paa dette Sted, som tillige er kjendt for at være lidet religiøst, rejste undertegnede et Telt i Sommer paa en smukt beliggende og bekvem Plads. Til at begynde med var Besøget ikke stort, men efter som vi blev bedre kjendt og Folket fik høre om de Ting, som forkyndtes i Teltet voksede Tilhørernes Antal stadigt og dermed ogsaa Rollen, og ikke saa Traktater blev solgt. Noget offentligt Modstand har vi ikke mødt. Sognets Præst anbefalede tværtimod Folket at gaa i Teltet for at blive omvendt — det var nemlig vanskeligt at samle dem i Kirken.

Samtidig med Virksomheden her afsagde vi om Sabahter nogle Besøg i Kongsbjerg, hvor vi havde den Glæde igjen at samles med vore kjære Søskende, som var ved godt Mod i Herren. Sidste Gang vi var de fejrede vi Herrens Huses Anordninger tilfammen.

Førend vi tog Teltet ned, havde vi den Glæde at nogle begynde at vandre i Sandheden, medens andre tilsyneladende var nær ved at tage Skridtet.

Det er vort Ønske, at Br. Wastli og Søster Sandberg, som nu fortsætter Virksomheden der, maa faa flere Bøje sig for det sidste Aars Budskab.

Da vi rejste derfra, var flere Mænd, som stad havde gaaet paa Møderne, fremmødt paa Stationen for at sige Farvel. Søster Hildur Ringvold har været i hjælpelig med Virksomheden og er nu med os her i Trondhjem, hvor vi snart agter at stæde i Vasunen; lade Sandhedens Banner vaje til Væge for ham, som har stabt alle Ting og forsket os med Kristi dyreba Blod.

Eders i Herren forbundne

Trondhjem, den 10de Oktober 1912.

A. D. Nærem.

Bergen.

Det er glædeligt at se, at Bergens Menighed, der blev stiftet den 4de Oktober 1895 med et Medlemsantal af 23, nu er forøget til 129 Medlemmer. Trods Fjendens Modstand gaar Guds Sag frem paa dette Sted. 3 Maj Aarsdag blev som bekendt 14 døbt, og den 25 September blev atter 10 døbt og optaget i Menigheden. Menigheden har nu anstaltet sig et Orgelet til ca. 30 Kroner, hvortil alle beredvilligt ydede Bidrag.

Det, som Menigheden staar i Behov af, er et Forsamlingshus. Siden undertegnede i Foraaret begyndt Arbejde her i Forening med Søster Ida Hansen, har maattet flytte til fire forskellige Steder. Dog har vi Tilhørere troligt fulgt os, sjønt Lokalerne ikke har været de bedste, men dog de bedste, der var at opdrive.

Ungdomsforeningen har siden Konferensen fortsat sine Møder hver Sabahts Eftermiddag. De ældre Søskener har villig mødt frem og vist stor Interesse for disse Møder, som har været opbyggende og lærerige. Rollen til Ungdomsarbejdet har været god. Foreningen har været i Stand til at betale sin egen Lokalleje og har endnu en smut Kassebeholdning. Til denne Tid har dens Arbejde været mere indadtil; men nu, da Østen Winteren staar for Døren, er det dens Opgave at gjer mere for de Vienneser, der bor omkring os. Flere i udalt Ønsket om at tage Del, nogle har allerede begyndt. Mange har givet Planen om Læstredsen sin Tilslutning.

Naar vor Virksomhed i Bergen omtales, er det ogsaa paa sin Plads at nævne Kurbadets Arbejde under Broder og Søster Svendsens Ledelse. Med en ringe Begyndelse aabnede Br Svendsen sit Kurbad den 1ste Oktober 1910. Gud har rigelig velsignet Arbejdet. Søgningen har været jævn og god, og Badet har vundet sig et godt Navn. Mange Patienter kommer langvejs fra, og et stort Antal rejser hjem helbredede og har et godt Ord at sige om Kurbadet. Br. Svendsen lægger ikke Skjul paa, at det er en Anstalt, bygget paa et kristeligt Grundlag. Mange søger den ogsaa af den Grund. Flere erkjender Rigtigheden af vor Tro. Bøger staar til deres Raadighed. Der afholdes daglig Andagt paa Kurbadet. Mit Arbejde i Vinter bliver henlagt til Nalsgaard, Samnes og Stavanger. Jeg beder om Søstendes Forbønner. Vi staar alle i Behov af Guds og hinandens Hjælp, at vi ydmng og stille mere og mere maa kunne hvile ved Korsets Fod, have Tro og Tillid til vor Gud og være med til at forkynde Budskabet for vor Tid.

En hjærlig Hilsen til alle Troesfjænde

L. J. Stene.

Fra det nordlige Norge.

Paa Tilbagereisen fra Konferensen i Bergen besøgte og flere spredtboende Troesfjænde paa Besøker og omringa Ramsø, hvilket var til Opmuntring og Velsignelse for dem og mig selv.

Da jeg havde Guitaren med, hvor jeg rejste, var det til endnu større Glæde for dem. Jeg vil opmuntre de unge til at lære at spille Guitar. Det er ikke vanskeligt, og saa kan man være til mere Velsignelse.

I Tromsø standsede jeg en Tid, ligesaa paa flere Steder i Balsfjord. Der var Interesse, og sjønt det var i den korte og travle Sommertid, kom Folk for at høre.

Gid det maatte blive mere for flere end bare at høre, aa de kunde blive lykkelige for Tid og Ewighed! Jeg misde over 60 Abonnenter paa „Evangeliets Sendebud“.

Sjønt mange ønskede, at jeg skulde have været længere, maatte jeg forlade Stedet for at rejse til mit stættefelt

Varde,

vor jeg nu opholder mig og gjør mine Forberedelser i Møderne.

Her er intet behageligt Sted at være — svinge, sølede haver, ingen Træer — kun lidt Græs findes paa og omkring de haarde Fjeldtoppe. En enkelt Ro og Gjed adfæret gennem Gaderne og søger efter Føde. Her er randampert, Brønderi og Guanofabrik osv., og Lugten af disse og af sur Fisk og raadne Stoffer er affhyelig. odevarer og andre Nødvendighedsartikler er meget sjære. Mælk f. Eks. koster 25 Øre pr. Liter.

Vi Missionsarbejdere og Troesfjænde maa være lige til at opføre os selv. Vi maa se paa andres dste. Vi skal saa det bedre efter Stridens Slutning. vor sjønt og herligt at vide, at Gud bereder et Hjem for os, og at vi snart ikke skal være fremmede og Udlændinge mere!

Til Slut vil jeg bringe min bedste Tak til Troesfjænde paa de Steder, hvor jeg har været, for al udstrakt Kjærlighed. Det er saa godt at møde Venlighed, at man rejser omkring blandt fremmede. Ja det er godt at finde Brødre og Søstre, Fædre, Mødre og Hjem, or vi vandrer. Jeg synes, Sandheden er herlig. uds Ord oplydes. Mark. 10, 27—30.

Venlig Hilsen

A. E. Norheim.

Blandt Menighederne i Den østnorske Konferens.

Den 30te Maj begyndte jeg paa mine Rejser og har siden den Tid næsten uafbrudt været paa Farten. Mit første Besøg ajaldt Grimstad, hvor vi har et Par Søfjænde. Jeg fik ogsaa afleegge Fævig et Besøg, hvor vi har en Søster. Mit korte Ophold hos disse saa trofaste Sjæle var til Opmuntring for mig.

I Arendal, hvor vi har en Menighed, havde vi en hyggelig Tid sammen og stiftes med den Bstemmelse at ville holde fast ved Sandheden og at vise mere Nidkjærlighed for Sjæles Frelse end tilforn.

Dernæst besøgte jeg den lille Menighed i Risør. Paa dette Sted fejrede vi Nadveren. Søfjænde her satte stor Pris paa Besøget.

Fretdag den 6te Juni gik jeg i Land i Kraaerø, hvor Br Sørbø mødte mig ved Skibet. I denne By standsede jeg til Mandag. Vore Brødre her er alle Fiskere. Naar saa Fiskeriet slaar fejl, bliver Stemningen let noget trykket. Jeg forstod, at her var Prover i saa Henseende. Vi havde gode Møder. Gud kom os nær, idet vi betragtede Herrens dyrebare Ord.

Sabbaten den 15de Juni var jeg i Kristiansand. Her var fem, der snart efter blev døbt af Br. O. J. Olsen. Vi havde en vellykket Udsigt til vore Søfjænde i Randsund, ca. 5 Kilometer fra Byen. Fra Randsund er flere Missionsarbejdere udgaaet i Herrens Gjærning, og vi forventer flere fra samme Sted i en nær Fremtid.

Fretdag Morgen den 21de Juni kom jeg til Kristiania, hvor jeg talte fire Gange til Søfjænde. Dette Besøg var mig til stor Glæde. Søndag Eftermiddag rejste jeg med Toget til Hamar for at besøge Br. N. P. Nelsen. Jeg kom uventet over ham. Br. Nelsen laa til Sengs ved den Lejlighed, men havde Haab om at kunne komme op næste Dag. Jeg saa, at Br. Nelsen var glad over, at jeg kom, og jeg var ogsaa glad ved at se ham igjen. Gud brugte ham som Medstak i sin Haand til min Frelse. Vi talte om Budskabet paa vor Tid, Maaden, hvorpaa det burde fremholdes osv. Jeg var ogsaa ude i Byen og hilste paa flere af vore Søfjænde. Om Aftenen rejste jeg med Hurtigtoget til Trondhjem.

Jeg var nu kommen i den Del af Den østnorske Konferens, der forhaabentlig er en ikke alt for fjern Fremtid vil saa Navnet Den nordnorske Konferens. Trondhjem er en By paa 46,000 Indbyggere. Menigheden her bestaar af 19 Medlemmer, af disse bor flere udenfor Byen. Br. A. O. Nærem skal begynde Virksomhed i Trondhjem i Vinter. I Trondhjem havde vi flere Møder og fejrede tillige Nadveren. Jeg besøgte omtrent samtlige Søfjænde der i Byen.

Søndag den 30te Juni gik jeg om Bord paa „Polarlys“ med Tromsø som mit Maal. Vejen fra Trondhjem til Tromsø er ca. 125 geografiske Mil og tilbage lægges paa 50 Timer. Den 2den Juli Kl. 11 steg jeg i Land i Tromsø. Her var der et broget Liv. Det var midt i Turistsæsonen. Flere europæiske Sprog lod imellem hinanden. Man ser her det ejendommelige Julefærd Hjulapperne med deres Dragter af Rensdyrflind. Br. O. J. Olsen har allerede skrevet om det større Møde, som her blev afholdt.

Da Møderne var til Ende i Tromsø, rejste undertegnede samt Br. Norheim og O. J. Olsen til Balsfjord. Mange kom til Møderne for at høre Guds Ord. Br. Norheim blev tilbage her for at varetage Interessens. O. J. Olsen rejste til Tromsø for at gjøre sig færdig til sin Rejse sydvover, medens jeg rejste til Trolsdal, hvor jeg talte i et Skolehus for en interesseret Forsamling.

Søster Mathilde Larsen blev tilbage i Trondhjem for at besøge de interesserede. Jeg rejste til Tromsø for at indbyde mig til Gaass, en liden Ø yderst i Vesteraalen, hvor vi har nogle faa Søstende. Jeg gik om Bord paa S/S „Lofoten“ Onsdag Aften og ankom til Gaass Fredag Morgen. En kort Tid efter blev „Lofoten“ fuldstændig ødelagt ved Jildebrand. Gud være Tak, at han sparede mig for at dele Skæbne med dem, der besøgt sig paa „Lofoten“ ved denne Ulykke. Jeg tilbragte fire Dage hos disse Søstende, samtidig med at jeg holdt nogle Møder paa en anden Ø. Mit Ophold her var Søstende til stor Glæde, og naar jeg næste Gang kommer igjen, haaber jeg at døbe fire, der ved denne Anledning begjærede Daab.

Fra Gaass gik Turen til Langø, hvor jeg holdt et Møde og derpaa rejste videre til Hadselsen. Med Menigheden paa dette Sted havde jeg mange gode Møder. To Personer begjærede Daab. Jeg var rundt overalt paa Den, hvor vi havde Søstende, og det var mig en stor Glæde at se den Interesse, de lagde for Dagen ved at komme til Møderne midt i den traule Høstid. Rejsen gik derfra til Bodo for at ordne med Hus og Lokale for Vinterens Virksomhed. Derpaa rejste jeg til Sandnessjøen, hvor jeg havde et liden Møde.

Den 14de August kom jeg til Vandve. Her var jeg Br. Volnes's Gæst i otte Dage. Vi havde flere Møder her, og én blev optaget i Menigheden. Menigheds-skolen var i fuld Gang, ledet af Søster Pauline Vik. Til Trondhjem, hvor jeg efter Bestemmelse skulde møde min Familie, ankom jeg den 22de August; men da jeg fandt, at jeg havde nogen Tid tilovers, rejste jeg en Tur op ad Trondhjemskjorden til Hømmelvig og Minnan og besøgte Søstende paa begge disse Steder. Efter atter at have holdt nogle Møder i Trondhjem rejste jeg med Familie til Bodo, hvor vi ankom den 29de August.

Gud være Tak for den Belsignelse, jeg har faaet ved disse Besøg hos vort Folk, og jeg sender her ved Søstende en hjertelig Tak for vort Samvær. Maa Gud faa fremme i os sin gode Sag, er min Bøn! Broderlig Hilsen Christian Tobiassen.

Plan til Ungdomsforeningernes Læsekurjus i Den vestnorske Konferens.

Efter Samraad med flere ledende Brødre, der har anbefalet denne Plan, har vi tænkt at begynde vort Læsekurjus den 20de Oktober. Vore unge i America begynder den 1ste Oktober, vi er saaledes lidt bagefter, men da de har et mere vidtomfattende Læsestof og flere Aars Erfaringer paa dette Omraade, har vi som Nybegyndere valgt Stof passende til vore Forhold og vil hellere ikke gaa hurtigere, end de unges Tid tillader, da de fleste har en eller anden Besjæftigelse ved Siden af.

De fleste forjaar nok Hensigten med Læsekuruset: at samle de unge om god og nyttig Litteratur og derved berige dem med aandelige Statte, vække Trangen til at søge sig en Uddannelse, gjøre en ret Brug af ledige Stunder og endelig vække Interesse for at tage Del i Arbejdet for andre Sjæles Frelse.

1. Bibelen: Nehemias's Bog 1ste—13de Kap.
2. „Den store Strid“, fra 18de—27de Kap.
3. Hudson Taylor: „Et Tilbageblik.“

Under Studiet af Nehemias's Bog i Forening med „Den store Strid“ og Hudson Taylor's Bog er det ikke Hensigten at give historiske Kommentarer ud over det højt nødvendige, men at nikelliggjøre et Selvstudium,

da Bogens aandelige Gehalt og Lærdom maa anses for det vigtigste at udvinde. Her skal kun gives nogle enkelte Vink for at lede Tanken i den rigtige Retning, og faa overlades det til enhver at gjøre egne Sammenligninger og lære det mest mulige.

Indledende Bemærkninger.

Nehemias's Bog var i ældre Tider forenet med Esras Bog som en Fortsættelse af Beretningen om den landshyrtiges Tilbagevenden fra Babel og om Jerusalem Gjenopbygning. Esra byggede Templet og satte en aandelig Vækkelse i Gang; Nehemias byggede Muren og begge tilfammen virkede de for en ny aandelig Vækkelse og Reformasjon.

Nehemias's Liv staar som et værdigt Eksempel for os. Han var villig til at give Slip paa en Stilling der bragte ham baade Ære og Rigdom, for at optage et Arbejde forbundet med store Anstrengelser og megen Modgang, fordi Guds Sag krævede det. Han var en dygtig Organisateur og en udfjær Arbejder, en retfærdig Mand, sund i Troen, en, der hverken kunde stramme af Sjædens Trusler eller bevæges af deres Smiger. Han satte de underkuede i Frihed, men straffede Undertrykkerne.

En rigtig Granskning af denne Bog vil hjælpe os til at staa fast for de samme Reformers paa vor Tid — Affondring fra Verden, en sand Helligholdelse af Sakramenten, en samvittighedsfuld Hælle af Tiende og Gaver Omsorg for de fattige og nødlidende — og give os Mod til at overføre vore Gjænder, faa vi ikke lader os rotte af deres Trusler, men vogter os for deres Smiger.

Tanter til Dervedelse ved Studiet af Nehemias's Bog.

1ste Kap. Se som i et Overblik Omstændighederne hvad var det, som bragte Nehemias til at tænke paa Jerusalem's Gjenopbygning? Hvor en Sammenligning mellem Nehemias, Daniel og Baanebrøderne under Adventbevægelsen. Se Neh 1, 5—11; Dan. 9, 1, 2; 12, 4 Nab. 10, 7; „Den store Strid“, Kap. 18—27. Mær hvorledes Nehemias vejer Forrettelser og Forhandlinger for Guds Ansigt.

2det Kap. Læg Mærke til, hvorledes Gjenbeholdningens Gang. Overvej nøje det Forhold Nehemias stod til sin Gud. Se, hvor helhjertet hvad er det, som betinger en Sags Fremgang? Ildes blev Møderne stiftet til Veje for Jerusalem's Gjenopbygning? Se Nehemias ved Mattetider tage Overblik over Arbejdsfeltet, fremlægge Planen for sine underordnede efter moden Dervedelse. Hvem var Sagens Modstandere? Hvad var deres Anklage? Læg endelig Mærke til Nehemias's Tro paa Sagens Fremgang? Hvad var vi lære deraf?

3dje Kap. Betragt Inddelingen af Arbejdet, og hvorledes alle deltog, overfør faa dette paa Adventbevægelsen, vor Inddeling af Arbejdsmarken.

4de Kap. Hvem lægger Mærke til Jerusalem's Gjenopbygning? Hvem vil altid forpurre Guds Plan? Hvor ringe anfaa Sjædens Guds Folks Arbejde? Betragt deres Plan. Gjør her din Sammenligning. Se Omstændighederne, hvorunder Muren blev bygget. Hvem kom med Tvivl og Vantrøst? Folket gjør sig rede til at bygge. Hvad gjør Nehemias? Det 4de Kap. er et af de mest indholdsrige i denne Bog, hvorfor dette ikke anbefales at granskes nøje. I Virkeligheden er det en sandt Forbilledet af de Erfaringer, Adventfolket har mødt og vil møde saavel indenfor som udenfor under Budskabets Forhyndelse for at berede Herren et velskiftet Folk.

„Et Tilbageblik“ af Hudson Taylor faars ved at henvende sig til Ungdomsforeningens Sekretær eller

Kasjerer. Den koster 1 Krone og har et Sideantal af 194. Alle, der har bestilt, vil faa den i rette Tid.

Om vi havde begyndt Læsekurset den 1ste Oktober, vilde det have været tre Maanedre; nu begynder det som nævnt den 20de Oktober og varer dette Aar ud. Ved Nytaar tænkes paabegyndt en ny Række. Jeg haaber, at alle unge vil tage Del, og vi vil sikkert hofte et godt Udbytte deraf. Ved Siden af Læsningen vil nok alle unge ogsaa hufte paa Lappesonden, at det stadta kan blive forsøget, idet vi fra Tid til anden søger at sælge „Evangeliets Sendebud“ til Fordel for Lappesonden. De unge i Bergen og Stavanger har allerede gjort en god Beayndelse, idet Bergen har samlet 80 Kroner og Stavanger ca. 40 Kroner. L. J. Stene.

Frugt i sin Tid.

„Lad dit Brød fare hen over Vandet; thi i Tidens Løb skal du finde det igjen.“ Præd. 11, 1.

Meget hæliden faar en Kolportør se direkte Fruater af sit Arbejde; han vobbliver at udsaa sin Sæd i Tro og Tillid til Gud med Visshed om, at Lønnen, Sjæles Frelse, ikke vil udeblive.

Da jeg Sabbaten den 14de September overværede Daabshøjtselskabet i Kristiania, faade en af Daabskandidaterne, efter at have faaet mit Navn at vide, til mig: „At jeg er her i Dag, har jeg Dem at takke for.“ Forundret og spørgende saa jeg paa hende, som forefom mig aldeles fremmed og ukjendt, og bad om en Forklaring, da jeg troede, at hun forvekslede mig med en anden. Hun fortalte mig saa følgende: „For tre og et halvt Aar siden kom De ind til mig i Tvødesstrand og fremviste en Bog. Vi kom i Samtale om Nutidens Lomme, overfladiske Kristendom, og jeg rettede Dem flere Spørgsmaal, blandt andet om voksens Daab, evig Pine og flere lignende Punkter, som ior mig da var uklare. Siden afslagde jeg Dem et Besøg paa Deres Værelse og i denne Gang ind paa Sabbatshelligholdelsen. De iste imidlertid straks fra Byen, men efterlod mig Deres Brev, hvorfor jeg kort efter sendte Dem et Brev, som kvareet. Siden den Tid har jeg holdt Herrens og har benyttet enhver Anledning til at være med Deres Folk.“

Stor var nu faldet fra mine Øjne — hun var mig ikke længere den fremmede ukjendte, men en, jeg meget godt huffede og gjentjendte.

Mange er kommet til Sandheds Erfjendelse paa ligende Maade ved Bogagentens flittige, opofrende Arbejde.

Arbejdet for Herren er aldrig unyttigt eller frugtesløst. 1 Kor. 15, 58. Kjære Medarbejder, du, som ofte ser de foranstbde Fruater af din Gjerning, bliv lun ved at udsaa den gode Sæd, og Stjernerne i din Krone vil, naar bort Arbejde her er endt, fortælle dig om Lønnen for dit frævsomme Arbejde.

En venlig Hilsen til Medarbejdere og Sønnende
Drammen, den 15de Oktober 1912. Hanna Holth.

„Gud har aldrig haft til Hensigt, at den ene i hans Bært skulde herse over den andens Sind. De, der forsøger at gjennemføre deres egne Planer, bør omhyggelig aate paa, hvorvidt de følger hans Eksempel, som lagde: „Derfom nogen vil komme efter mig, han forlægte sig selv og tage sit Kors og følge mig.“ De, der følger i Kristi Fodspor, vil ikke udføre Antlagers Rolle og sælde Dom over dem, som de mener begaar Fejl.“
— E. G. White i Review, den 14de November 1907.

Fra Fredrikshald.

Længe har jeg tænkt paa at skrive til „Missionsfetterretninger“, da jeg ved, det er en Opmuntring for Sønnende at høre lidt fra de forskjellige Blæder.

Vi er ikke mange her i Fredrikshald, høist seks eller syv, der jævnlig møder op paa Sabbatsskolen. Men Interessen er god, og vi forstaaer Tidens Ålvor. Vi har nu lejet Lokale i Byens Centrum, da her er flere, der ønsker at besøge vore Møder. Vi har flere Gange haft Besøg af Dr. Beraelsen, hvis Formaninger og Vejledning har været til Opmuntring for os. Dr. Griffen fra Moss har ogsaa været her og talt Livets Ord under stor Opmærksomhed, hvor flere udenforstaaende var til Stede.

Jeg har igjennem dette Kvartal besøgt Sønnende i Sarpsborg, Fredrikstad og Moss. I Sarpsborg overværede jeg et stort Møde, der repræsenterede alle Kirkesamfund, hvor en af Søndagslovens ivrigste Talsmænd talte for Søndagsloven. Det blev paalaat den Komité, der skulde værne om Søndagsloven, at paastynde Stortinget for at faa en Søndagslov i Stand. Dette er ogsaa et vigtigt Tidens Teg. Jeg fik ogsaa ved denne Anledning Lejlighed til at veksle nogle Ord med nævnte Taler. Jeg kunde ikke undgaa at tænke paa, at da Kristus blev forraabt for snart nitten Hundrede Aar siden, blev Vilatus og Herodes Væner.

Vi kan udrette utrolig meget, dersom vi sætter al vor Viljekraft ind paa det. Moss Menighed har en udmærket Ledelse, saa det er en stor Bedrøvelse for mig, hver Gang jeg kommer sammen med dem. Sønnende har al Grund til at sætte Pris paa deres Fortrin i denne Henseende og takke Gud for det.

Ederes i Haabet forbundne J. A. Johannesen.

Kristiansand, Mandal og Søgne.

Følge Anmodning af Formanden rejste undertegnede fra Tønsberg til Sørlandet den 8de Juli for at virke i og omkring Kristiansand og Mandal, eftersom Interessen frævede det. Serlig var Møderne i Søgne, trods den travle Aarstid paa Landet, godt besøgte — af fordomsfulde og dog nysgjerrige saavel ældre som yngre Mennester. Efter en kort Tids Virksomhed tog en ung, kristelig Søster Standpunkt for Sandheden og blev straks døbt i Kristiansand sammen med to yngre og en ældre Søster fra Buen samt en ung Broder fra Landet. Straks fik hun ogsaa stor Modstand og maatte flytte fra Hjemmet; men hun viste sig at være en sand Israelitinde; thi hun hævpede med Gud og med Mennester og fik Overhaand (1 Mos. 32, 28), og nu er hun atter velkommen i sit Hjem.

Hele Mejeripersonalet i Søgne, 4 i Tallet, er dybt interesserede, og efter mit sidste Møde bestemte en ung Mejerisse sig til at gaa til Prædiken den følgende Dag for at skrive sig ud af Kirken for snarest mulig at blive døbt. Det var mig en stor Glæde at se nogle af de unge, som i den første Tid kom til Møderne af Letsinthed og Nysgjerrighed, blive alvorlige paa det sidste. Aldrig før har saa mange unge kommet til mine Møder, og min Bon for dem skal være om deres Frelse. Det var derfor med Besumring for disse interesserede Sjæle jeg maatte afslutte Virksomheden i Søgne. Men Herrens Tanker er ikke vore Tanker og hans Veje ikke vore Veje. Han har selv sagt: „Mit Ord skal ikke komme tomt tilbage.“ Og atter: „Lad dit Brød fare hen over Vandet; thi i Tidens Løb skal du finde det igjen.“

Jeg besøgte ogsaa en Sabbatsholder i Finsland, nær Br. D. A. Olsens gamle Hjem, ca. 4 à 5 Mile op i Landet, og holdt et Møde i en Stue, hvor der var 17 Tilhørere til Stede. Den følgende Morgen kom i stærkt Regnvejr en af dem ganske tidlig for at samtale mere om Sandheden, og han standsede ca. 5 Timer, medens jeg holdt mange Bibel læsninger med ham og nævnte Sabbatsholder.

Jeg føler en særskilt Byrde for Sandhedens Udbredelse i Rister og Mandals Amt fremfor andre Steder. Og dog er jeg tvivlsomt om, at Herren nu har ført mig hid. Thi „fra Herren er Mandals Skridt, og et Menneske — hvorledes skulde det forstaa sin Vej?“ Drøsp. 20, 24.

Søsende hilses med Kol. 4, 1—4.

Eders i den fælles Frelse forbundne

Molde den 9/10—12.

J. M. Nærem.

En Tiør.

„Og Jesus satte sig lige overfor Tempelets Kiste og saa, hvorledes Folket lagde Penge i Kisten.“ Mat. 12, 41.

Det var ikke blot den Gang, at Jesus saa efter, hvorledes hans Folk ydede Gaver til hans Sag. Naar som helst Guds Børn yder Bidrag for at støtte en eller anden Gren af Guds Værk, er himmelske Sendebud til Stede og giver nøje Agt paa, hvad der foregaar. Hverken Gavnens Størrelse eller de Bevæggrunde, der rører sig i Giverens Hjerte, er skjult for dem. Og det bliver alt sammen nedskrevet der, hvor det ikke bliver glemt.

Det vækker baade Glæde og Bedrøvelse at være med og se, hvorledes Gaver eller Bidrag bliver skjænket. Det volder Glæde at se dem, der kun har lidet af denne Verdens Guds, give rigelig, ofte mere, end de egentlig burde, synes man næsten; men det vækker triste Følelser, naar de, der virkelig har Midler, ofte er saa sparsomme eller saa knebne med deres Offer. Det virker opmuntrende at se den fattige Mand eller Kvinde, der kun ejer det, som haardt Arbejde indbringer Dag for Dag, bringe sin 50-Dre eller sin Krone, som han eller hun selv kunde have saa haardt Brug for; det virker nedslaaende at se den, der ejer Tusinder, bringe en Tiør som sit „Offer“.

Der skal f. Eks. foretages en Indsamling til Hjælp for de fattige i Menigheden eller i Konvalescens. En Søster, der kun har, hvad hun fortjener med sine Hænder Arbejde, giver glad en halv eller en hel Krone for at hjælpe dem, der endnu værre stillet end hun selv; eller maaske hun giver den sidste 25-Dre, hun ejer. En trofast Broder, der ogsaa gjerne vil være med efter bedste Evne, tilskyder en Krone eller mere, om han kan. Den „rige“, der har Tusinder staaende i Banken eller er Ejer af en stor og maaske indbringende Ejendom eller Forretning, undser sig ikke for at komme med sin Tiør, eller med en 25-Dre, hvis det træffer sig saa ubehdigt, at han ikke kan faa „væsket“. Hvilken „Hjælp“ for dem, der paa Grund af en eller anden Omstændighed er afhængige af andre! Hvilket Bidnesbyrd om Giverens Vurdering af, hvad Gud „gav“ for ham! Hvor maa ikke en saadan Handlemaade fra deres Side, der laider sig Krijst Esterølgere og haaber engang at skulle faa Del i Frugterne af hans uigelig store Opvoirkse, tage sig ud i de himmelske Væseners Øjne, der er til Stede og ser det alt! Man synes næsten, man kan se dem vende sig bedrøvet bort, og i sit Indre synes man næsten at høre en Røst deroppe i det høje, der siger: „Ven, behold du hellere din Tiør! Jeg kan ikke bruge den!“

Men Handlingen er stet, „Differet“ er bragt, og det

bliver nedtegnet i Bøgerne hifset. Men paa hvilken Side mon den Tiør bliver opført? Bliver den indskrevet som en „Gave“ til de fattige, et Laan til Herren (ydte maaske med den Formaning for Dje: „Laaner, ventende intet derfor!“)? Eller bliver den indført som et nyt Udsalg af Gjerrighed, et nyt Bidnesbyrd om, hvor vedkommendes Hjerte er?

Eller der skal tegnes Bidrag til Dækning af Leje for Menighedens Forsamlingslokale. En fattig Søster, der eruvæjer sig ved Vask eller andet almindeligt Arbejde, der skaffer hende en ringe Dagløn, lover at give 50 Dre pr. Maaned; en anden, der ikke er stort bedre stillet, tilskyder 75 Dre om Maanden; de, der kan, yder en Krone eller halvanden Krone hver Maaned gennem Aaret. En Mand, der klarer sig godt, og som maaske oven i Kjøbet indtager en ledende Stilling i Menigheden, trodser sin Tilbojelighed til slet intet Bidrag at yde og lover at give to Kroner for hele Aaret! Er det underligt, om denne Broder spinder hen i aandelig Tørhed?

Vore Gaver frelser os ikke — de har for saa vidt intet med vor Frelse at gøre. Men de bærer et usynligt Bidnesbyrd om os. De er et af de synlige Termometre, som viser vor aandelige Temperatur. De viser, i hvilken Grad vi er frelst fra Verden. Vel er det saa, at man kan give uden at være Kjerlighed, og en saadan Gave gaaber ikke (1 Kor. 13, 3); men det er ikke mindre sandt, at ingen kan være sand Kjerlighed uden at give efter Evne. Det er det Sindelag, der ligger bagved Gaven, det kommer an paa. Selv den gjerrige kan undertiden betale Tiende, fordi han ved, at den er noget, han skylder Gud. Men med Gaven forholder det sig anderledes — den er frivillig, og det kommer den sande Offervillighed bedre til Syn.

Det hænder undertiden ogsaa, at selv den, der gjærns udbiiser stor Sparommelighed med Hensyn til Udelse af Bidrag, ved visse Anledninger kan skjænke større Gaver til et eller andet Formaal uden at Bevæggrundene derfor er de bedste. Drejer det sig om at give, hvor vedkommende ikke kan vække synligt Opmærksomhed derved eller til et Formaal eller en Gren af Viktheder udenfor det, han netop særlig interesserer sig for, eller se er fnyttet til, saa sker det undertiden, at „Gaven“ sviab ind til en Tiør eller cu 25-Dre.

Lad os se nøje til, at det ikke er Egentjærkligheden som driver os til at give, eller Gjerrigheden, der afholder os fra at støtte med vore Midler der, hvor Støtte er paatrævet. Herrens hellige Sager trænger mere og mere til Guds Folks Midler. Jagen bør holde sig tilbage, men enhver støtte efter bedste Evne. Mange, som en Gang hver Maaned eller hvert Kvartal giver 10 eller 25 Dre til de fattige, vilde erholde langt større Belsignelse, om de gav 10 eller 100 Gange saa meget og de kunde maaske gøre det uden nogen Sunde at mærke det mindste Savn. „The decision of the last day turn upon our practical benevolence,“ er der bleven sagt til os ved Prophetens Mund, hvilket vil sige, at vor praktisk Godgjørenhed og vor Villighed til at støtte og hjælpe med vore Midler vil blive det afgjørende for os paa den hverste Dag. „Hvo karrigen saar, skal og karriget høste, og hvo som saar i Belsignelse, skal og høste Belsignelse. . . Thi Gud elsker en glad Giver.“ „Gud dedighed bliver til evig Tid.“ Det er „oprigtig Gavmildhed“, der bringer Vøn i Evigheden. Lad os aldrig glemme „Guds overvættede Maade“ og hans „udsigeligt Gave“! Læs 2 Kor. 9de Kap. med Opmærksomhed og under megen Bøn til Gud om en fuld Fortjaelfe a Indholdet.

Maaite ingen længere bedrage Gud med „Afgiften eller „den helle““ lige saa lidet som med Tienden Mal. 3,

E. A.

En Emir, der næsten er overbevist om Kristendommen.

Mallam Faté, der var en af de første Tilhængere af den kristne Tro i det nordlige Nigeria, forlanger sig selv ved Hjælp af en Symaskine. Sidste Høst inviterede Emiren af Katsina ham til sit Palads, og Faté, der havde Symaskinen med, brugte den flittigt hver Dag. Og da Emiren af en Skare nysgjerrige Prinsler og Hofmænd, tro til sin Befjendelse talte han hver Dag om sit Haab og benyttede flittigt sin arabiske Bibel. Tillige besøgte han ogsaa Folket i Byen og lærte nogle af dem at læse vangeliet, der er trykt paa deres Sprog med latinske Blyer. Da Emiren forlod Byen paa en fem Dages Rejse, tog han Faté med sig, „thi“, sagde han, „jeg over ikke at lade dig forblive alene igjen her af Frygt for, at du ogsaa kan komme til at omvende andre.“ Emiren fandt mange Anledninger til at vidne om Jesus Kristus, og nu er endog Emiren selv bleven dybt interesseret i Kristendommens Sandheder og beder ham om at fortælle sig mere om Guds Ord. Men Emiren tøvede og vakler alligevel, naar han ser, at andre staar sig ved at antage Kristus som deres Frelser, og især rurofliger det ham, naar hans eget Folk kommer med Spørgsmaal over og ytrer Frygt for, at Kristendommen vil spredes i Landet.

Esquimoisk Tilgivelse. En af de Banffselskaber, der oversætter Bibelen til uciviliserede Sprog har atter erwinde, er Mangelen paa Ord i disse Sprog til at trykke Bibelens nye og fremmede Idéer og Tanker. Det Esquimoiske Bibelselskab beretter følgende: herom: Paa Esquimoisk kunde man ikke finde noget bedre Ord for „Tilgivelse“ end „isumagijanjengnainermik“, hvilket betyder: „Jeg tilgiver dig, fordi du ikke kommer tilbage mere.“ Nogle af os kunde maaske have godt af at lære den esquimoiske Betydning af dette Ord.

Rapport over Tiende og Førstedagsgaver fra Menighederne i Den østnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Menighedens Navn	Antal Medlemmer.	Tiende		Førstedagsg.		Nytaarsoffer	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Andal	19	73	50				
Andommen	56	578	95	5	45		
Andritshald	12	136	75				
Andsel	31	128	46	6	30		
Andnar	25	347	06	15	76		
Andten	10	123	72	2	60		
Andtjerenemeningh.	52	308	18	1	30		
Andgero	9	94	53				
Andstamia	249	3365	79	80	50		
Andvit	20	170	25				
Ande Bandue	22	147	57	2	92		
Ands.	22	296	06				
Andsgrund.	17	99	06				
Andor	8	42	24				
Andvedfjord.	12	49	36				
Andpsborg og Dr. stad	18	51	61				
Andm	33	185	69	4	75		
Andnse	38	108	49				
Andndbjem	22	173	81	4	39		
Andtsberg	23	166	18				
Anddo	8	19	16				
	703	7029	49				

Rapport fra Sabbatsskolerne i Den østnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Skolens Navn	Antal Medlemmer.	Gaver til Sabbatsskolen.		Gaver sendt til Distriktssekretæren.	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Årendal	14	22	15	22	15
Bodo	6	5	72	5	72
Balsfjord	9	12	00	12	00
Drammen	14	45	33	45	33
Fredrikshald	10	15	00	15	00
Fredrikstad	9	1	42	1	42
Frogn	16	11	79	11	79
Gabel	10	8	46	8	46
Gamar	27	23	91	23	91
Gjorten	15	21	14	21	14
Gongsberg	5	5	93	5	93
Gragero	13	6	27	6	27
Kristiania	145	165	88	165	88
Larvik	6	10	86	10	86
Lille Bandue	29	15	64	15	64
Moss	19	24	43	24	43
Norsgrund	14	16	22	16	22
Nisor	8	5	00	5	00
Notedal	11	9	25	9	25
Nofen	14	6	93	6	93
Nordfjord	6	8	85	8	85
Norsborg	3	1	00	1	00
Osien	40	20	20	20	20
Struvold	3	6	30	6	30
Tromsø	25	26	89	26	89
Tromsø	16	10	76	10	76
Tromsø	13	23	00	23	00
Tromsø	7	8	00	8	00
Sabb. Hjemmearb.		49	82	48	82
	537	599	15	590	15

Rapport over Tiende og Førstedagsgaver fra Menighederne i Den østnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Menighedens Navn	Antal Medlemmer	Tiende		Førstedagsg.		Nytaarsoffer	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre	Kr.	Dre
Bergen	129	1039	17	7	00		
Egersund	7	97	69				
Gaugesund	40	471	47	20	57		
Kristiansund	52	333	40	2	95		
Mandal	18	179	98				
Sandness	15	117	85	8	95		
Stavanger	73	761	07	18	18		
Konferensmenigh.	25						
	380	3000	63	57	60		

Rapport fra Sabbatsskolerne i Den vestnorske Konferens for 3dje Kvartal 1912.

Skolens Navn	Antal Medlemmer	Gaver til Sabbatsskolen.		Gaver sendt til Distriktssekretæren.	
		Kr.	Dre	Kr.	Dre
Malesund	5				
Bergen	84	90	82	91	82
Egersund	6	7	16	7	16
Gaugesund	31	30	18	30	18
Kristiansund	35	25	00	25	00
Mandal	15	10	00	10	00
Nordre Vats	20	4	71	4	71
Sandness	8	18	53	18	53
Stavanger	59	59	60	59	60
Vefs.	7	8	86	8	86
Sabb. Hjemmearb.		1	00	1	00
	270	255	86	255	86